

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 288/2020-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 151/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 151/2008 pri rozhodovaním o trovách dovolacieho konania p o r u š e n é b o l i .

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie vo výške 200 € (slovom dvesto eur), ktoré je mu Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava I je p o v i n n ý nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 326,66 € (slovom tristodvadsaťšesť eur a šesťdesiatšesť centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Emílie Korčekovej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 151/2008.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol:

«Sťažovateľ má postavenie žalobcu v 1. rade v kompenzačnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod č.k. 18C/151/2008 od 26.08.2008 podľa zák. č. 58/1969 Zb. o odškodnení majetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu súdu v sume 637.063,75 eur (19.192.182,70 Sk) istiny s prísl. voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR (prílohy č. 2 a č. 3).

Sťažovateľ tvrdí, že je obeťou porušenia jeho práva na prejednanie kompenzačnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, s čím sa doposiaľ dôsledne a ústavne konformne nevysporiadal Ústavný súd Slovenskej republiky - vid'. sťažnostné konania vo veci sp.zn. I.ÚS 208/2014 (sudca JUDr. M. Lalík pripojil odlišné stanovisko podľa ktorého mal ústavný súd vo svetle okolností prípadu sťažnosti sťažovateľa vyhovieť), sp.zn. III. ÚS 42/2016 (sťažnosť na prieťahy v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č.k. 5Co 702/2013) a IV. ÚS 565/2018.

Dovolená Najvyšší súd SR uznesením č.k. 3 Cdo 23/2017 z 29.01.2018, doručené 06.03.2018 dovolanie sťažovateľa odmietol (výrok č. I), výrokom č. II. rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania (príloha č. 5).

Keďže porušovateľ bol nečinný, nekonal efektívne a nerozhodol s urýchlením o trovách dovolacieho konania (čím nadviazal na svoje neefektívne konanie - vid'. I.ÚS 208/2014), tak sťažovateľ podal dňa 18.01.2019 sťažnosť na prieťahy adresovanú predsedovi Okresného súdu Bratislava I (príloha č.6), keďže nerozhodnutie o trovách dovolacieho konania bránilo sťažovateľovi podanie sťažnosti na Európsky súd pre ľudské práva po rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 565/2018-16 z 09.10.2018 (čo sťažovateľ zistil v súvislosti s požiadavkou na sfotenie spisu pre podanie sťažnosti na ESLP), ergo stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania pri jeho posudzovaní ako CELKU trval / trvá extrémne dlho de facto od 25.03.2008, t.j. viac ako 10 ROKOV a 10 MESIACOV, čo je z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľné a neakceptovateľné (príkladmo rozhodnutie ESLP vo veci Čičmanec p. Slovensku z 28.06.2016 a iné), pričom vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam vzhľadom k tomu, čo je v kompenzačnej veci pre neho v hre - „at stake“ ; k prieťahom v danej kompenzačnej veci neprispel, vec je po právnej stránke jednoduchá - nezložitá .

Dňa 25.1.2019 Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 18C/151/2008-169 z 25.1.2019, doručené 18.02.2019 (príloha č. 7) rozhodol konečne o trovách dovolacieho konania.

Ergo v čase podania tejto ústavnej sťažnosti kompenzačné konanie ako CELOK nie je právoplatne skončené , postupom porušovateľa došlo k porušeniu „primeranej lehoty“ podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky .

Ergo, v čase podania tejto ústavnej sťažnosti beží sťažovateľovi 15 dňová lehota na podanie sťažnosti voči uzneseniu porušovateľa č.k. 18C/151/2008-169 z 25.1.2019 ergo.

Sťažovateľ k prietahom a zjavnej nečinnosti porušovateľa, jeho nezáujmu o vec, neefektívnemu a nesúrodému konaniu neprispel, pričom vec je po právnej a skutkovej stránke nezložitá, jednoduchá.

Sťažovateľ vzhľadom na skutkový stav veci a okolnosti prípadu k neefektívnemu a nesúrodému, nekoncentrovanému a tendenčnému konaniu porušovateľa neprispel.

Stav právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania ako CELKU stále trvá...»

3. Sťažovateľ ďalej uviedol, že *«porušovateľ v danej veci doposiaľ nepostupoval tak, aby ochrana práv sťažovateľa bola rýchla a účinná, nepostupoval efektívne a s urýchlením, hoc vzhľadom na predmet sporu tak mal. Vec aj v časti konania a rozhodovania o trovách je podľa sťažovateľa po právnej a skutkovej stránke jednoduchá, nezložitá. Podľa sťažovateľa je ním uplatnená výška primeraného zadostučinenia - odškodnenia nemajetkovej ujmy v sume 10.500,- eur za extrémnu dĺžku kompenzačného konania primeraná a spravodlivá, súladná s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva a to všetko v priamej príčinnej súvislosti s porušením „primeranej lehoty“ podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a bezmocnosti sťažovateľa, prežitého psychického strádania a utrpenia, bezmocnosti a beznádeje o výsledok kompenzačného konania, súladná s rozhodovacou praxou ESĽP v prípade extrémne dlhých občianskoprávných konaní, teda 1.000.- eur a viac za každý rok stavu právnej neistoty sťažovateľa o výsledok konania ako CELKU, obeť porušenia práva zo strany Slovenskej republiky, čo obdobne judikoval aj Najvyšší súd SR (uznesenie č.k. 6 Cdo 193/2011 zo dňa 25. apríla 2012), ktorý sa prihlásil k rozhodovacej praxi štrasburských orgánov.»*

4. Sťažovateľ navrhol rozhodnúť týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod č.k. 18C/151/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 18C/151/2008 konal bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.500,- Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný mu zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 326,66Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

5. Ústavný súd uznesením č. k III. ÚS 288/2020-13 zo 4. augusta 2020 prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie.

II.

Vyjadrenie účastníkov

6. Predseda okresného súdu sa na výzvu ústavného súdu vyjadril k ústavnej sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprV 855/2020 z 11. septembra 2020, v ktorom okrem iného uviedol:

„... sťažovateľ podal dňa 18. 01. 2019 tunajšiemu súdu sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 18 C 151/2008 v súvislosti s rozhodovaním o výške trov dovolacieho konania. Potvrdzujem, že v správnom denníku evidujeme túto sťažnosť pod 1SprV/24/2019. Sťažnosť sťažovateľa zo dňa 18. 01. 2019 bola vybavená Upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 13. 02. 2019 tak, že sťažnosť na prieťahy súdu pri rozhodovaní o výške trov dovolacieho konania bola vyhodnotená ako dôvodná v období od 06. 03. 2018 do 25. 01. 2019, pretože súd v uvedenom období nekonal. Bývalá podpredsedníčka tunajšieho súdu sa sťažovateľovi za spôsobené prieťahy v konaní ospravedlnila a nakoľko však vytýkaný nedostatok v postupe súdu bolo odstránený, ďalšie opatrenia v predmetnej veci neprijala.

Poukazujem na to, že konanie sp. zn. 18 C 151/2008 je právoplatne skončené. Tunajší súd vo veci samej rozhodol dňa 03. 05. 2012. Rozsudok zo dňa 03. 05. 2012. č. k. 18 C 151/2008-79 nadobudol právoplatnosť dňa 30. 11. 2015, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 06. 2015, č. k. 5 Co 702/2013-116,

ktorým potvrdil rozsudok tunajšieho súdu a žalovanej nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.“

7. Sťažovateľ vo vyjadrení z 25. septembra 2020 uviedol okolnosti týkajúce sa podľa neho nesprávneho postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v dovolacom konaní.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Právne posúdenie veci

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

12. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru

Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

14. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

15. V zmysle čl. 17 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“ a v zmysle § 157 ods. 1 CSP „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

16. V posudzovanej veci považuje ústavný súd za nevyhnutné uviesť, že okresný súd vo veci sťažovateľa rozhodol rozsudkom už 3. mája 2012 a vec sťažovateľa bola právoplatne skončená rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Co 702/2013-116 z 3. júna 2015, ktorým bol rozsudok okresného súdu z 3. mája 2012 potvrdený. Sťažnosť na prietahy v konaní pred okresným súdom v merite veci už bola predmetom posudzovania

ústavného súdu, pričom uznesením sp. zn. I. ÚS 565/2018 z 9. októbra 2018 bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená z dôvodu, že v čase doručenia návrhu na začatie konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavnému súdu, t. j. 11. mája 2018, bolo napadnuté konanie na okresnom súde právoplatne skončené, v dôsledku čoho už k namietanému porušovaniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva sťažovateľa podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu nemohlo dochádzať. Napriek tomu, že konanie pred všeobecnými súdmi sa v zásade posudzuje ako celok, nie je bez významu skutočnosť, či napádaný postup súdov sa týka konania pred právoplatným skončením veci v merite alebo ide o rozhodovanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, resp. už iba o rozhodovanie o trovách konania po využití mimoriadneho opravného prostriedku (vo veci sťažovateľa dovolania), ako to je vo veci sťažovateľa. Sťažovateľ sa totiž v stave právnej neistoty vo vzťahu k meritu veci nenachádza po dobu 10 a pol roka, tak ako sa to snaží v ústavnej sťažnosti tvrdiť.

17. Vzhľadom na uvedené sa ústavný súd postupom okresného súdu pri rozhodovaní o merite veci nezaoberal a posudzoval iba možné porušenie sťažovateľových práv postupom okresného súdu **pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania**.

18. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa posudzovanie otázky, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup, akým v konaní postupoval súd. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

19. Po právoplatnosti uznesenia najvyššieho súdu, ktorým bolo odmietnuté dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu, bolo úlohou okresného súdu rozhodnúť o trovách dovolacieho konania. Rozhodovanie o trovách nemožno hodnotiť

ako také, ktoré sa vyznačuje právnou a ani skutkovou zložitou a patrí do štandardnej rozhodovacej praxe súdov. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných prietahov v súdnom konaní ústavný súd zistil, že sťažovateľ svojím konaním k zbytočným prietahom v jeho veci neprispel. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, bol samotný postup okresného súdu.

20. Spis z najvyššieho súdu bol po rozhodnutí o dovolaní doručený na okresný súd 6. februára 2018. Okresný súd o trovách dovolacieho konania rozhodol uznesením z 25. januára 2019. Ústavný súd preto konštatuje, že okresný súd bol vo veci sťažovateľa nečinný takmer 12 mesiacov, čo ústavný súd hodnotí ako zbytočné prietahy.

IV.

Záver

21. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 403/2012 pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

22. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

23. Ústavný súd okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov neprikázal, pretože konanie bolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené.

24. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené,

primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde, ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

25. Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 500 €, ktoré odôvodnil extrémnou dĺžkou konania 10 a pol roka.

26. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

27. Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a význam veci pre sťažovateľa. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia preto ústavný súd prihliadol hlavne na skutočnosť, že sťažovateľ sa v stave právnej neistoty nachádzal iba v súvislosti s rozhodovaním o trovách dovolacieho konania (mimoriadne opravné konanie **po právoplatnom skončení veci**), a preto ústavný súd nemohol akceptovať námietky o extrémne dlhom rozhodovaní v merite veci. Vzhľadom na podanie ústavnej sťažnosti podanej po právoplatne skončenom konaní a približne dvanásťmesačným priesťahom vo vzťahu k rozhodovaniu už len o trovách dovolacieho konania priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200 € a vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku).

28. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

29. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

30. Sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania vo výške 326,66 €. Ústavný súd podľa § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v sume požadovanú náhradu trov konania vo výške 326,66 €, ktorá zodpovedá trovám právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti) v hodnote po 163,33 €.

31. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 26 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

32. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2021

Robert Šorl
predseda senátu